



KRÁSY SLOVENSKA

OBRÁZKOVÝ ČASOPIS JEDNOTNEJ TELOVÝCHOVNEJ ORGANIZÁCIE SOKOL, VENOVANÝ
PROPAGÁCII A OCHRANE PRÍRODNÝCH KRÁS, TURISTIKE, CESTOV. RUCHU A JASKYNIARSTVU

1950

3-4

Ročník XXVII

Redakcia: Turčiansky Svätý Martin. — Administrácia: Slovotur, Liptovský Svätý Mikuláš, Stalinova 1. — Telefon číslo 105

Nové výstupy v Tatrách

Veža v Javorovom štíte lavá (z Velkej studenej doliny) — V. hranou. Nástup na rebre, ktoré zabieha do suťového poľa, ktoré je obyčajne pokryté snehom. 15 m po ňom až pod previs. Priamo cez previs (veľmi ťažko pomocou skoby), potom traverz do komína (na pravú ruku). Vzpieraním hore a späť na hranu asi 10 m. Prídeme na trávnatú plošinu k veľkým blokom (istenie). Pred nami sa týči veľmi exponovaná hrana a na jej ostří priamo hore. V hrane na ľavú ruku máme veľký odštiepený blok, nad ktorým robíme traverz doprava do stienky a cez jej previslý okraj na dobrú plošinu (istenie v sede rozkročmo) 30 m. Odtiaľ po dobrých stupoch už hrebeňového rázu 30 m na veľkú trojuholníkovú stenu pod exponovanú stenu. Na jej ľavé rebro pomocou živého rebríka a ďalej priamo hore stenou po veľmi dobrých záchytoch. Prídeme do malého sedielka a tu končia ťažkosti. Ďalej presne po hrane asi 120 m na vrchol. Pevná skala, veľmi exponovaná. Arno Puškáš—Arpád Szabó. 6. VIII. 1949. Prvé prelezenie 4 hod. Kvalifikácia dolu VI., hore IV.

Prostredná Čierna veža — J. stenou. Nástup z rampy na Stoláreczkovo sedlo (K. G. č. 1297) pred miestom, kde steny Malej Čiernej veže tvoria nad rampou pre-



Severná stena Malého Kežmarkského štítu. — Новый путь в Высоких Татрах. — Une nouvelle ascension dans les Hautes Tatras. — New ascension for climbers in the High Tatras. — Nova ascendo en Altaj Tatroj.

Foto Dr. Šádek.

ŽLTÁ STENA



----- STARÁ CESTA (KOROSADOWICZ)
 NOVÁ CESTA (PARÁK-STRZEBONSKI)

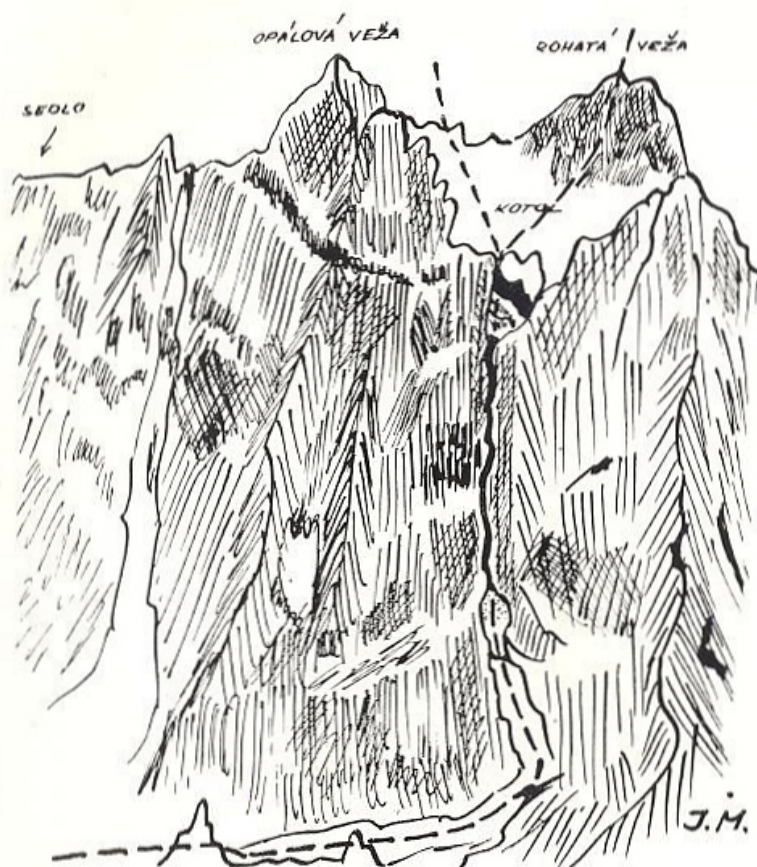
Po jeho ľavej, potom pravej strane nahor do širokého žlabu (veľmi lámavá, drobivá skala), po ktorom na kazateľňu so svetlých blokov, hroziacich sosutím (3 dĺžky lana), s tejto zase na ďalšiu (3 dĺžky lana) a na SZ hranu a ňou k vrcholu. Časť k „Nemeckému rebríku“: krajne ťažké (VI.). Dňa 25. VIII. 1949. Časť od „Nemeckého rebríka“: Neobyčajne ťažké (V.). Dňa 27. VIII. 1949. Karol Bocek, Jaromír Šádek.

Malá Čierna veža — J. hranou. Nástup v hornej tretine rampy ku Stolárczиковmu sedlu nad veľkou červenou platňou, kde vyčnieva charakteristický obdĺžnikový previs. V spádnicí jeho pravého okraja hore „živým rebríkom (n. f.)“ traverz cez platňu doľava (asi v jeho hornej tretine) a žliabkom tesne vľavo od zmieneneho previsu hore a šikmo doprava na hranu nad previsom. Po nej niekoľko dĺžok povrazu hore pod výšvih, s hore prečnievajúcim vrcholovým blokom. JV stenou výšvihu niekoľko m vpravo od J. hrany trhlinou tesne pod prečnievajúcim vrcholovým blokom a šikmým komínom tesne vpravo od bloku do štrbiny medzi ním a vrcholkom. Trhlinou na vrchol. Čas: 2 hod. Jaromír Šádek, Karol Bocek. Dňa 26. VIII. 1949.

Priečna veža — SV stenou, z dolinky pod Sediľkom. Nástup v spádnicí vrcholu, z ľavého oblúka snehového poľa, pri nápadne rozštiepených skalách. Pri nich až nahor pod previslú skalú, od ktorej ďalej po pravej trávinatej lávke na skalnaté plošinky. Smerujeme mierne vľavo k malému komínku, ktorým sa dostaneme na trávnatú plošinku. Odtiaľ priamo do štrbiny a po hrebení na vrchol. Čas: 1 hod. Kvalifikácia IV. Karol Bocek, Ľudovít Jendreják. Dňa 29. VIII. 1949.

Žltá stena ľavou stranou. Od najnižšieho bodu JV tretiny Žltej steny na jednu dĺžku lana vpravo šikmo hore je výrazná trhlina. Cez ňu nastupujeme po voľných kameňoch a po 5 m prechádzame vpravo na šikmú trávnatú lávku (15 m). Pokračuje-

ROHATÁ VEŽA J. KOMÍNOM.



štítovou stienkou Veľkej Litvorovej veže. Stenou 50 m priamo hore na druhý zub hrebeňa. Čisté lezenie asi 250 m. Kvalifikácia III., jedno miesto IV. 1½ hod. Veľmi lámavá skala. J. Mešter a Š. Porubán 2. VIII. 1949.

Rohatá veža južným komínom. S turistickej cesty, ktorá vedie na Pofský hrebeň v dolnom poschodí Kvetnice, odbočíme na východ, smerom k veľkému výraznému komínu. Po ľavej strane kuloáru dôjdeme k hladkej stienke. Pod stienkou traverzujeme asi 80 m doľava k výraznému trávnatému komínu. V komíne 30 m hore na trávnaté lávky, ktorými na malé sedielko medzi prvou a druhou výraznou vežou. Pred nami je obrovský kuloár. Prechádzame priamo doňho, ďalej doľava po strmej trávinatej lávke 50 m hore na ďalšie sedielko a dolu do bočného žlabu. Sme vo veľkom kotli s početnými vežičkami. Ďalej žlabom hore asi 200 m vľavo od nás je trávnaté sedlo, čiastočne pod snehom. Vpravo dve výrazné ihly. Pred nami je západná stena Opálovej veže. Žlabom hore asi 100 m (skalní mužici) dôjdeme do malého kotla úplne pod stenou, z ktorého odbočuje naľavo obrovský komín, ktorý rozdeľuje južnú stenu Opálovej veže od juhovýchodnej hrany Rohatej veže. Tu sa začína vlastné lezenie. Po oblých vymytých skalách 70 m komínom hore na čierne, machom porastený trojuholník. Komín je uzavretý hladkou 8 m platňou. (Kvôli orientácii: vpravo v stene je úplne hladká naklonená platňa.) Cez 8 m platňu hore do komína (n. f.), slabé špáry pre skoby (expozícia). Ďalej 60 m priamo hore po skúpych záchytoch cez stále sa opakujúce malé previsy, na malú plošinku v komíne (k. f.). Skobovanie po oboch stranách je skoro nemožné. Na plošinke dobré miesto pre istenie. Nad plošinkou zaklínené balvany tvoria veľký previs. Cez previs iba na rukách, ďalej komínovou technikou 15 m hore na ďalší stupeň (steny ko-

